Hány sertés hízik a közös aklokban?

A szegedi járás eddig második a megyei sertéshizlalási versenyben

A szegedi járás termelőszövetkezetei a korai, hosszan tartó aszály miatt keletkezett nehézségek ellenére is derekasan teljesítik az állam és a városi dolgozók iránti kötelezettségeiket. Szemléltető példája ennek többek között az is, hogy az egész esztendőre tervezett 26 300 hízott sertésből 23 ezer 830-ra még az első fél év idején megkötötték a hizlalási szerződéseket. S most az időjárás megjavulásával már korántsem lesz gond megkötni a még hátralevő utolsó negyedévre szóló két és fél ezernyi sertéshizlalási szerződését.

Különösen sok sertés meghizlalására van még lehetőség a háztáji gazdaságokban,

ahol a rossz takarmányterméstől való félelem miatt sokan nem mertek sertéshizlalási szerződéseket kötni eddig.

Amíg a hizlalási szerződések kötését időarányosan túlteljesítették, addig a gazdaságok részéről az átadásoknál bizonyos elmaradások mutatkoznak. Az első fél év végéig a szegedi járás falvaiból összesen 13 900 sertésnek kellett volna beérkezni a szegedi vágóhídra. S ezzel szemben 10 106 darabot tudtak átadni. Az elmaradás fő oka a gyengébb takarmányozás miatti hizlalási idő kihúzódásában van.

Főleg kukoricával hizlaltak eddig, pedig a gyorsabb hízás érdekében nagyobb mennyiségű árpára is szükség lett volna.

Az új árpatermés most már hamarosan beérik, azonban addig is jó lenne, ha minél több szövetkezetben cserélnének át kukoricát árpára. A háztáji gazdaság egy részében ugyanis — különösen a Tiszán túli falvakban — jelenleg is még tekintélyes mennyiségű árpakészlettel rendelkeznek.

Sok-sok megfigyelés igazolja, hogy lényegesen megrövidíthetjük a sertések hízási idejét.

A deszki Kossuth Tsz-ben például azért is értékesítik rosszul a feletetett takarmányokat a sertések, mert a vezetők nem fordítanak gondot az ésszerű falkásításra.

A 30—40 kilogrammos süldők egy falkában vannak itt a 80—90 kilogrammosakkal. S az erősebbek a gyengéket közel sem engedik a vályúhoz. Nem csoda ilyen körülmények között, hogy a falka egy része a folyamatos hízás helyett még a korábban felszedett kilogrammokat is leadja.

Az ellenőrzések során több helyen arra is fény derült, hogy az állam által kedvezményesen juttatott abraktakarmányt nem a sertések hizlalására fordítják. Ez derült ki nemrég többek között a sövényházi Zöldmező, a dóci Virágzó és az ásotthalmi Szabadságharcos tszekben is.

Az Élelmezésügyi Minisztérium Állatforgalmi Főigazgatósága rendeletet adott ki, miszerint

július 15-ig felvásárolják mindazokat a sertéseket, melyeknek az átadási határideje már elmúlt.

Hússertéseknél 90 kilogramm, zsír jellegű sertéseknél pedig 110 kilogramm az átvételi súlyhatár. E rendelkezés alapján most mintegy 1800 sertést adnak át a szegedi járás tsz-ei. Erre az intézkedésre azért is szükség volt, mert a férőhelyeket ki kell üríteni, nem lehet az év második felére leszerződött sertéseket addig hizlaldákba állítani, míg a bentlévő állományt el nem szállítják.

Az eddigi kedvezőtlen időjárás miatt jelentős veszteségek mutatkoznak vágóbaromfiból és tojásból is. A tapasztalt szövetkezeti vezetők azonban ezeket a veszteségeket sertéshússal megszüntethetik. Egyszerűen úgy, hogy a tervezettnél több sertésre szerződnek le. S ez lehetséges, mert a jelenlegi takarmánygondjaink hamarosan megszűnnek. Államunk továbbra is biztosítja sertésenként a 150 kilogramm morzsolt kukoricát, ugyanakkor az utóbbi esőzések után jó kukoricatermésre is számíthatnak. Feljogosít bennünket a bizakodásra az is, hogy

a szövetkezeti gazdák még sohasem végezték el ilyen példásan a nyári növényápolást, mint idén.

Most sehol sincsenek elhanyagolt, gyomos területek, s a szárazságtól megsanyargatott kukoricák is gyorsan megnőnek. Burgonyából is bőséges termésre számíthatunk, ami a sertéshizlalásban szintén fontos alaptakarmányként számít.

Az Állatforgalmi Vállalat most már a jövő esztendei szerződések kötését is megkezdte.

Az érdeklődés máris nagy az új szerződések iránt. Tehát a szegedi járás tsz-einek még mindig komoly esélyük van arra, hogy a Csongrád megyei pártbizottság, a megyei tanács és a Hazafias Népfront által meghirdetett éves sertéshizlalási versenyben

az első helyen

végezzenek. Jelenleg is a második helyen van ebben a versenyben a járás, s csak kevéssel vezetnek a makói járás termelőszövetkezetei.

Cs. J.

Sajtótájékoztató az NDK nagykövetségén

A Német Demokratikus Köztársaság nagykövetségén csütörtökön sajtótájékoztatót tartott az NDK-ból hazánkba érkezett szakszervezeti küldöttség. Beszámolt az NDK szakszervezeteinek tevékenységéről a munkaverseny formáiról és az NDK-ban most megrendezésre kerülő barátsági napokról.

Fokozottabb higiéniával a fertőző kötőhártyagyulladás ellen

A kórházban külön osztályt nyitottak a megbetegedetteknek

Budapest után — mint erről korábban hírt adtunk lapunkban — Szegedre is eljutott a fertőző szemkötőhártya-gyulladás. A Szegedi Közegészségügyi és Járványügyi Állomás legutóbbi statisztikája szerint a betegek száma elérte az ötszázat. Az utóbbi napokban egyre több esetről érkezik hír az állomáshoz. Eddig a kötőhártyagyulladás általában a felnőttek betegsége volt Szegeden, de az utóbbi napokban a gyermekek között is találtak megbetegedetteket.

A városi tanács egészségügyi osztálya a betegség elszaporodásával egyidőben intézkedett, hogy a megbetegedetteket elkülönítsék. A Tolbuhin sugárúti fertőző kórház egyik osztályán helyezik el a fertőző kötőhártya-gyulladásban szenvedőket. Az osztályt a szemészeti klinika szakorvosai vezetik, a rendelőintézet szemész szakorvosainak közreműködésével. A tapasztalat szerint a betegség igen gyakran párosul szaruhártya-gyulladással is, s így a gyógyulás huzamosabb ideig tart.

A járvány ellen egyetlen módon lehet védekezni: a higiéniai szabályok pontos megtartásával. Kérik a szakorvosok a megbetegedetteket, kerüljék a közösséget, különösképpen a közös fürdőket. A rendelőintézetben is különválasztották a szemészetet. A fertőző kötőhártyagyulladásban szenvedők lehetőleg a délelőtti órákban keressék fel a rendelőintézet szemészetét.

Teltek-múltak a napok... Olykor úgy tűnt, hogy már nem is tartjuk számon őket...

Talanyin egyszer a tablóhoz vezetett. Nehéz volt elhinni, amit láttam... A mag központjában a hajó burka vastagodni kezdett, felhasználva azt a fémet, amelyben haladtunk! A kvázimágneses tömörítés eszményi szitának bizonyult, amelynek likacsain át a körülöttünk levő fém atomjai áthaladtak és egyesültek hajónk burkának ugyanilyen atomjaival. Csak néztük a műszerek mutatóit, torkunk összeszorult, s nem tudtunk megszólalni. Reménykedhetünk?... Jegorov ezt valóban előre látta?

*

Tajtékzik, örvénylik a tenger...

A helikopter magasabbra emelkedik, de a felfröccsenő víz mégis eléri.

A köd leple mindent eltakar.

S amikor a köd eloszlik, a víz felületén láthatóvá válik a mélytengeri megfigyelőgömbhöz hasonló földalatti hajó.

A helikopter közvetlenül a hajó fölé ereszkedik. Feltárul a kivezető nyílás. Elsőnek Talanyin feje bukkan fel. Talanyin kezet nyújtja felém, s én melléje lépek.

Várnak bennünket. A jelzések, amelyeket küldtünk, áthatoltak a tűzakadályokon, eljutottak a címzetthez!...

Sötét szemüveget teszünk fel, úgy óvjuk a természetes fénytől elszokott szemünket.

Mi, a föld mélyét megjárt első emberek, úgy állunk a földhajó tetején, mint a parancsnoki hídon. Fölénk borul a végtelen égbolt, s a csapkodó sós hullámok mindazt megtestesítik számunkra, amihez hosszú hónapokon át az »élet« fogalmát fűztük.

Megjártuk a Föld mélységeit, útunk befejeződött, de tudjuk: ez nem a vég, ez csak a kezdet... Tudjuk, hogy új expedíciók indulnak majd a mélybe, eddig járatlan utakon. S ezek az expedíciók az emberiség szolgálatába állítják a fém és az olaj felmérhetetlen tartalékait, bolygónk tüzes lehelletét, izmainak gigantikus energiáját.

A hullámok hirtelen aranyvörös színben csillannak fel. Valahol úgy tűnik, hogy egészen közel, felbukkan a tengerből egy izzó, vörös korong: a Nap. Egyre feljebb és feljebb emelkedik, mindent megváltoztatva, új színekbe öltözve körös-körül.

Új nap kezdődik.

Vége

A nyeremény betétkönyv-sorsolás eredménye

Az Országos Takarékpénztár csütörtökön délután Nagykőrösön tartotta a nyeremény-betétkönyvek esedékes sorsolását.

Mindazok a húzás napján érvényben levő nyeremény-betétkönyvek, amelyek sorszámának utolsó három számjegye — számvégződése — megegyezik az alább felsorolt számokkal, második negyedévi átlagbetétjüknek a számok mellett feltüntetett százalékát nyerték:

Számv.	Ny.	Számv.	Ny.
007	200 %	460	50 %
009	25 %	578	25 %
010	50 %	658	25 %
072	25 %	716	25 %
078	25 %	734	25 %
104	25 %	766	25 %
116	25%	867	25 %
154	25 %	884	25 %
224	25 %	911	25 %
256	25 %	922	25 %
258	25 %	942	25 %
390	100 %	986	25 %
407	25 %		

A nyereményösszeget a betétkönyvet kiállító OTP-fiók vagy postahivatal július 18-tól fizeti ki.

SIKLÓS JÁNOS:

Olasz földön jártam

Napfogyatkozás

Az olasz művészeti életben levő nagy erjedés, lázas útkeresés — irodalomban, filmben, képzőművészetben — sok pozitív és negatív tendenciát tenyészt az alkotók fejében és műhelyében. A bátor útkeresés folyamatát egyrészt mondanivalóval, erőteljes művészi ábrázolással előállított művek, másrészt dekadens, pesszimista alkotások jelzik, amelyek az élet értelmetlenségéről és céltalanságáról szólnak, valamint olyan tartalmatlan, üres művek, amelyek gondolat és társadalmi mondanivaló nélküli művészi ügyeskedésről tanúskodnak.

A helyzet alapos ismerete nélkül nehéz jellemezni az olasz művészvilág jelenét és jövőjét. De néhány kérdést — a teljesség igénye nélkül — mégis elmondhatunk olvasóinknak.

A mai olasz irodalom és filmművészet termékeit ismerő magyar emberek most megkérdezhetnék: Mivégre a lázas útkeresés? Hiszen az olasz neorealizmus sok, gazdag és tartalmas alkotással ajándékozta meg az olasz népet. Az ismert művek szerzői — Pazaloni, Moravia, Pratolini — józan világlátásról tettek tanúbizonyságot az elmúlt másfél évtizedben. S Fellini, Pellegrini, Sica és más filmrendezők — különböző felfogásuk ellenére — filmjeikkel az olasz valóság megmutatását szolgálták. Mi történt, hogy most útkeresésről beszélnek az olasz művészeti életben?

Trombadori elvtárs, az Olasz Kommunista Párt esztétája, elmondja, hogy a háború alatt és után a filmben a neorealizmus visszatérés volt az olasz film kezdeti időszakához. Visszatérés volt, de egyben több is volt ennél: mélységesen demokratikus és antifasiszta, s a valóságos olasz élet kifejezője. A nagy rendezők az olasz partizánháborúhoz, az egyszerű olasz kisemberek életéhez fordultak témáért. Rendkívül szuggesztív megjelenítő erővel leplezték le a fasizmust, az ember megalázásának korát, és az osztálytársadalom mai antagonizmusát: Az élet alján élők keserves nyomorúságát.

A burzsoázia bírálta és támadta ezeket a filmeket: Nem tartotta elég nemzetinek, pesszimista irányzatról cikkezett az uralkodó osztály. De nem sikerült neki a neorealizmus egészséges irányzatával szembeállítani nacionalista, fasiszta irányzatokat. Mivel így nem boldogultak: Erőteljes támadást indítottak a neorealizmus ellen; gazdaságilag, politikailag, kritikailag és elsősorban a cenzúra útján próbálták megfojtani ezt az egészséges irányzatot.

A pornográfia határát érintő, azután semmitmondó, tartalmatlan filmeket igényelt a burzsoázia és sajnos a rendezők egy része — ha boldogulni akart — ehhez igazodott. A »cirkuszt és kenyeret a népnek« megújítottan, modern tálalásban jelentkezett. De a valódi, az igazán nagy művészek és rendezők szembefordultak a burzsoá kívánsággal, próbáltak tovább lépni a régi úton és eredménnyel harcoltak a cenzúra ellen is. Sajnos azonban a realista filmeknek az utóbbi időben már nem volt nagy tömegsikere Olaszországban, bár a filmkedvelő közönség nem fogadta el a problémamentes filmeket sem.

Trombadori elvtárs megjegyzéséből ismertük meg közelebbről az előzményeket és a bekövetkezett válság körülményeit is.

Világossá vált a kommunisták és a marxisták filozófiájához közel álló rendezők előtt, hogy valami újat, bátrabbat kell csinálni. A kommunista párt és az összefogott, haladó gondolkodású művészek erőfeszítése egy egészséges mezsgyét vág, melynek már vannak útjelzői. Például Ponicelli A nagy háború című filmje, mely nacionalizmustól mentesen adja a háború reális kritikáját.

Persze más irányzatok is tapasztalhatók, például a Szicíliai nap, Rocco és fivérei — ez utóbbi ugyan visszatérést jelent bizonyos értelemben a XIX. század verizmusához. Ez az irányzat erőteljesen mutatja be az erotikát, a család belső életének bomlását.

Fellini már nem az emberek belső életét viszi vászonra, erkölcsi krónikát akar adni, vallási, családi, erkölcsi előítéletek ellen harcol. Persze nem mindig derül ki, hogy mennyire bírálja és mennyire vallja az ábrázolt előítéleteket. Fellini felfogása nem tetszik a kommunista gondolkodású kritikusoknak és — más előjellel — a klerikálisoknak sem.

A cikk címe: Napfogyatkozás. Ez a címe annak a filmnek is, mely egy fiatal filmrendező, Antonioni alkotása. Ebben a filmben fejeződik ki legjobban egy szélsőséges, a nihilizmushoz vezető tendencia, amit úgy neveznek, hogy az ember elidegenedik a társadalomtól. Azzal indokolják, hogy az embert a technika, a tudomány, az atom, hidrogén és az emberiséget körülvevő »félelematmoszféra« elidegeníti egymástól.

Egy kicsit már a nihilizmus filmje a Napfogyatkozás, mely egy fiú és egy lány szerelméről szól, akik a filmben megokolatlanul elhagyják egymást, oly módon, mintha passzióznának a házassággal. A lány meglát egy fiatalembert — aki a tőzsdéről jön —, és összekerül vele, az elhagyott fiú egy csöppet búslakodik: a képen megjelenik a tőzsde épülete, valószínű szimbólumként, mint a baj okozója.

Az elidegenedés nem egyszerű művészi vagy filozófiai hóbort. Van alapja, éspedig az antagonisztikus osztályellentéteken evickélő ember létbizonytalansága. Csakhogy a Napfogyatkozás című film ebből igen keveset — majdcsak semmit sem — mutat. Helyette, logikátlanul, az ember egyedüliségét, magárautaltságát fogalmazza meg, társadalomtól, körülményektől alig függően.

Az ember elidegenedése az élet értelmetlenségének a filozófiája. Ez derül ki Moravia állításából, aki egy vitában elmondta, hogy szerinte a világ, amelyben élünk, sötét, misztikus, és hogy különb világ nincs és nem is lehet; hozzájárulhatunk ugyan egy új világ megalkotásához, de abban sem lehet élni. Ebből a felfogásból kiderül, hogy Moravia nem veszi észre az emberek lelkesedését az újért, konkrét munkájukat az új világért, s hogy a termelőerők fejlődése — az ember akaratától függetlenül is — az új világ megalkotásának objektív alapját teremti meg.

Az elidegenedést abban az értelemben használni — a mondanivaló művészi megformálásában is felhasználni —, hogy a kapitalizmus ellentmondásaiban vergődő ember életének kilátástalanságát mutassa meg, melyből a kivezető út az osztálytársadalom megszűnése: ez az elidegenedés koncepciójának pozitív felhasználását jelenthetné. De úgy felfogni a helyzetet, hogy a modern társadalom tönkreteszi az embert, nagyjából azonos a pápa véleményével. A római katolikus egyház feje azt mondja: a filmben, irodalomban jelentkező aggodalomtól — mely az elidegenedés ábrázolásában jut kifejezésre — nem kell félni, bár a római katolikus egyház sem ért egyet vele. De a társadalom előrehaladása, az úr meghódítása az ember boldogtalanságához vezet.

Amint látható, itt van az egyházi dogma: a földön nincs boldogság, az igazi boldogság csak a túlvilágon érhető el. De ebben a pápai megállapításban is van igazság. Valóban van olasz boldogtalanság, mert a technika fejlettsége mellől hiányzik a szocialista társadalom.

Az emberi élet értelmét, az élet magasabbrendű célját csak a szocialista társadalom tudja visszaadni az emberiséghek. Semmilyen tőkés konjunktúra, a kapitalizmusnak »népi jellegé«-ről gyártott hamis teória nem fedi el és nem is fedheti el, hogy Olaszországban kizsákmányolók és kizsákmányoltak élnek. Uralkodó osztályok, s ezeknek kiszolgáltatva él az alkotó olasz tömeg: munkások, parasztok, értelmiségiek és millió számra kis egzisztenciák. Sem az autó, sem a »cirkusz és kenyér« nem másítja meg az osztályellentéteket: csakis az osztálykülönbségek megszűnése, a kapitalizmus megszűnése ad felszabadult életérzést, tartalmat a hétköznapokhoz.

E néhány megjegyzésből is látszik, hogy Olaszországban a művészeti életben heves és alapos vita folyik. Filozófiai és természettudományi síkon és az esztétika kérdéseiben is. Amíg az ember elidegenedésének tüneteit a társadalom kóros szerkezetében látja Antonioni, Moravia és mások, addig az elidegenedés megmutatása alkalmas a kizsákmányolás leleplezésére. De ha ezt kiterjesztik általában a korra és az emberiségre, akkor a halál filozófiájának hirdetőivé válnak, az élet tagadóivá, végzetesen reakciósokká.

De reméljük, a kommunista és haladó szellemű nagy művészek alkotása és fellépése, a párt rendkívül intenzív értelmiségi politikája, a marxista esztétika széles körű hatása megóvja az útkeresésben a szélsőségek felé hajló nagy olasz művészeket a csődtől.

Következik:

CIRCOLO VIE NUOVE